

Motion till riksdagen

1987/88:Fi18

av Anne Wibble m. fl. (fp)

med anledning av prop. 1987/88:134 om fortsatt
valutareglering, m. m.

Regeringens proposition innehåller förslag om fortsatt förlängning av valutaregleringen till den 30 juni 1989 samt förändring i valutaförordningen.

Folkpartiet avvisar förslaget om förlängning av tillämpningen av valutaregleringen.

En fungerande marknadsekonomi förutsätter frihandel och fria kapitalflöden. Sverige blir alltmer ensamt bland de västliga demokratierna i att envist hålla kvar vid ett gammalmodigt regleringstänkande. Valutaregleringen fördröjer nödvändiga anpassningar som utvecklingen utomlands ställer på svensk ekonomi. Regleringen är därmed direkt skadlig för svensk samhällsekonomi genom att den försenar nödvändiga strukturförändringar. Dessutom leder den till att räntenivån tvingas uppåt, vilket avsevärt fördyrar näringslivets och statens kapitalförsörjning.

I det pågående arbetet i riktning mot den västeuropeiska integrationen utgör en fortlöpande avreglering en viktig komponent. Sverige måste erbjuda EG samma friheter som EG erbjuder Sverige, t. ex. en öppen marknad för banker, försäkringsbolag och finansiell service. I jämförelse med EG:s fria kapitalmarknad framstår också den svenska valutaregleringen som alltmer stötande. Den långtgående integrationen av medlemsländernas kapitalmarknader kommer att minska kapitalkostnaderna i dessa länder och utgöra en stimulans för såväl penning- som kapitalmarknader. Det är angeläget att Sverige inte ställs utanför en sådan utveckling.

Valutaregleringen innebär också att svenskar som sparar i aktier erbjuds en mindre möjlighet till riskspridning än som annars skulle vara fallet. Genom förvärv av aktier från utländska börser som i liten utsträckning eller inte alls samvarierar med inhemska börssvängningar skulle svenska medborgare kunna minska sitt risktagande. Svenska portföljförvaltare, både enskilda individer och företag av olika slag, bär på grund av valutaregleringen en större risk än vad som är nödvändigt, vilket innebär att de ställer högre avkastningskrav än vad som annars skulle vara fallet. Svenska företags kapitalkostnader blir därmed även av denna anledning onödigt höga.

Valutaregleringen har också bidragit till att öka ägarkoncentrationen i det svenska näringslivet. Den i internationell och historisk jämförelse unika utbredningen av ömsesidigt ägande kan delvis förklaras av inlåsnings- och likviditet i Sverige. Andra investeringar har försvårats på grund av valutaregleringen.

Hemställan

Mot. 1987/88
Fil8

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen avslår proposition 1987/88:134.

Stockholm den 29 mars 1988

Anne Wibble (fp)

Lennart Alsén (fp)

Margitta Edgren (fp)

Lars De Geer (fp)